

יצהר ורדי נוהל שקט

שני שירים

נסעה יפנה

הגוף משקר:
פריחת אפרסקים ורדה;
מעיון יפן.

חמש אי אם, ראשית אביב
וערפלים; מנוע טרקטור מפלח
שקט מדמה.

החברה בשורות המקבילות
כבר רוחשים כמכבסה
רכילות: נסעה יפנה.

גיוס דלול פרחי האפרסק: אתה שונא שרשראות של סמיכות
אבל יותר מכך אתה שונא את העדרה של זו
אשר נסעה יפנה.

השמש טרם. ענפים קרים.
האצבעות, כפורות, מורטות את הפרחים אחד-אחד:
אוהבת, לא אוהבת, אוהבת...

לא אוהבת. הרי נסעה יפנה.
פרחים מרוטים נופלים לקרקע:
זו צורת הכאב.

ק״ץ

יְקִיצָה. כּוֹכְבִים נִרְדָּמִים, אֲבָל כָּאן
מִתְעוֹרְרֵת הַנֶּפֶשׁ לְגוֹף,
זוּג עֵינַיִם פּוֹקֵחַ חֵלוֹן, סְנוּרִים
נִמְרָחִים עַל הָעֵץ הַשְּׂדוּף

וְנוֹגְחוֹת הַקֶּרְנִים בְּצֵל הַנְּסוּג
וְהַגֹּזַע נִקְלָף בְּשֹׁרֶה
חֲתוּלִים מְסִתְתָרִים בְּעֵצִים. נְמֻלָּה
מִתְמוּטָטֶת בְּשֶׁמֶשׁ הָרַע

וְקָרִיר סוּף כָּל סוּף. כּוֹכְבִים בּוֹדְדִים מְקִיִּצִים צְהָבִים בְּשׂוּלָיִם,
הָאוֹחַ בְּעֵץ מֵאֲפִיל, צְרָצְרִים מְחַרִּישִׁים. הֵם יוֹדְעִים כְּמוֹ כָּלָם: נֶהַל שְׁקֵט
אֲבָל כָּאן הִיא שְׂרוּעָה, זוּג עֵינַיִם יֵרֵק, וּדְרוּכָה בְּחֶרֶדַת גְּעֵלִים
עוֹד מְעַט וְהַחֲרֵף יָבוֹא, אֶסְקָפָה. וְהַדֵּלֶת כְּבֹדָה וְנִטְרָקֶת.